

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa „U.(...)” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. przeciwko Miastu S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 kwietnia 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 kwietnia 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2007 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację strony powodowej.

W skardze kasacyjnej strona powodowa zarzuciła naruszenie prawa materialnego – art. 513 § 2 k.c. w zw. z art. 19 ust. 13 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz w związku z brzmieniem § 15 ust. 1 w zw. z § 13 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, art. 498, 509 § 1 i art. 647 k.c., naruszenie przepisów postępowania – art. 233 k.p.c. i wносиła o uchylenie wyroków Sądów obu instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty w sposób opisany w skardze.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z

instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., a jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. uzasadnienie uchwały Połączonych Izb – Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5, poz. 71, z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Obowiązek ten nie został spełniony. Skarżąca spółka jako okoliczność uzasadniająca przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała „naruszenie wspomnianych w petitum skargi przepisów prawa materialnego poprzez naruszenie dyspozycji art. 513 § 2 k.c. oraz dyspozycji art. 19 ust. 13 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz brzmienia § 15 ust. 1 w zw. z § 13 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom”. Uzasadnienie tych zarzutów sprowadza się jedynie do polemiki z ustaleniami Sądu. Tymczasem jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie, że skarga jest oczywiście uzasadniona, w uzasadnieniu wniosku należy zawrzeć wywód prawny wskazujący w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, iż rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Ograniczenie się tylko do stwierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona nie spełnia wymagania uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, z dnia 18 stycznia 2006 r., II CSK 166/05 oraz z dnia 3 kwietnia 2006 r., III CSK 85/06, nie publ.).

Skarżąca postawiła też pytanie „czy fakturę VAT za roboty budowlane wykonane przez zbywcę wierzytelności (...), w przelanej części – na podstawie przelewu wierzytelności przyszłej – miałby wystawić nabywca wierzytelności”, stanowiące, jej zdaniem, zagadnienie prawne. Jak wyjaśniono jednak w orzecznictwie Sądu Najwyższego na tle art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. przedstawienie okoliczności,

uzasadniających rozpoznanie kasacji ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Konieczne jest wyjaśnienie, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określenie, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów (por. np. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Pogląd ten pozostaje aktualny po wejściu w życie przepisów o skardze kasacyjnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).